

நாற்பதாம் வசனத்தின் மறைந்த வரலாறு - எண் பத்தொன்பது

இரண்டாவது ஐயோ — பகுதி ஆறு

Jeff Pippenger
2026-07-20

தானியேல் மற்றும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் புத்தகங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பூரணமாகத் துணைநிற்கின்றன; அதாவது, அவை இணைந்து முழுமையடைகின்றன.

“வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் வேதாகமத்தின் எல்லாப் புத்தகங்களும் ஒன்றுகூடி முடிவுறுகின்றன. இங்கே தானியேல் புத்தகத்திற்கான நிரப்புப் பகுதி உள்ளது.” Acts of the Apostles, 585.

வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ராஜ்யங்களே தீர்க்கதரிசன மாணவரின் கவனத்தின் மையமாக இருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் இறுதிக்காலத்தின் வெளிப்புற வரலாறு முதன்மையாக அங்கேயே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“தேவருடைய வார்த்தையின் ஒளியில், இராச்சியங்களின் எழுச்சியையும் வீழ்ச்சியையும் நிர்ணயிக்கும் காரணங்களை அறிந்துகொள்வது மிகவும் மேலானது. இளைஞன் இப்பதிவுகளை ஆராய்ந்து, ஜாதிகளின் உண்மையான செழிப்பு தெய்வீகக் கோட்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்வதோடு எவ்வாறு இணைந்திருந்தது என்பதை காணட்டும். அவன் மகத்தான சீர்திருத்த இயக்கங்களின் வரலாற்றை ஆய்ந்து, இக்கோட்பாடுகள் எத்தனைமுறை இகழப்பட்டும் வெறுக்கப்பட்டும், அவற்றிற்காக வாதிட்டவர்கள் சிறையிலும் தூக்குமேடையிலும் கொண்டுசெல்லப்பட்டும், அத்தகைய தியாகங்களினாலேயே அவை எவ்வாறு வெற்றிபெற்றன என்பதை காணட்டும்.” Education, 238.

“மகத்தான மறு மலர்ச்சி இயக்கங்கள்” ஆக இரு ந்தாலு ம்கூ ட, அல்லது “இராஜ்யங்களின் எழு ச்சி யு ம் வீ ழ்ச்சி யு ம்” ஆக இரு ந்தாலு ம்கூ ட, பரி வரலாறு கள் தேவனு டைய வார்த்தையி ல் உயி ர்-மரணத்தி ற்கு ரிய மு ன்னைப்பு ஆகு ம். இரண்டாம் தெசலோனிக்கேயர் இரண்டாம் அதி காரத்தி ல், சத்தி யத்தை அன்பு கூ ராதவர்களு ம் அதன் பி ன்பு வல்ல மயக்கத்தை ஏற்று க்கொள்ளு கி றவர்களு ம், அந்தப்பகு தி யி ல் பவு ல் சு ட்டி க்காட்டி ய செய்தி யை நிராகரிக்கத் தேர்ந்தெடு த்ததி னாலே அப்படிச் செய்கி றார்கள் என்று பவு ல் பதி வு செய்தார். அந்தப்பகு தி , பு றமத ரோமாவு க்கு ம் பாப்பரசர் ரோமாவு க்கு ம் உள்ள உறவை அடையாளப்படு த்து கி றது ; அது வேபெர்கமு வி ற்கு ம்தி யாத் தீ ராவி உள்ள உறவு மாகு ம்; அதேபோல் இரு ம்பி ற்கு ம் களிமண்ணி ற்கு ம் உள்ள

உறவு மாகு ம்;மேலு ம்வலு சர்ப்பத்தி ற்கு ம்பாப்பரசாட்சி க்கு ம்உள்ள
உறவு மாகு ம்.தி யாதீ ராவால்பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு ம்பாப்
ரோமாவி ன்எழு ச்சி யு ம்,பெர்கழு வால்பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்ப
பு றமத ரோமாவி ன்வீ ழ்ச்சி யு ம்,வல்ல மயக்கத்தை
ஏற்று க்கொள்ளு கி றவர்கள் வெறு க்கு ம்ஒரு சத்தி யமாகு ம்.

மில்லரைட் வரலாற்றில், 1843 ஆம் ஆண்டின் முன்னோடி விளக்கப்படத்தில்
இடம்பெற்ற மில்லரைட்களுக்கும் புராட்டஸ்டண்டுகளுக்கும் இடையிலான
விவாதம், தானியேல் 11 ஆம் அதிகாரத்தின் பதினான்காம் வசனத்தில்
“உன் ஜனத்தின் கொள்ளைக்காரர்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்த வரலாற்று
அதிகாரம் எது என்பதைக் குறித்ததாக இருந்தது. அந்தக் கொள்ளைக்காரர்
மில்லரைட்கள் வாதிட்டபடி புறமத ரோமின் எழுச்சியா, அல்லது
புராட்டஸ்டண்டுகள் கூறினபடி செலூக்கீயரின் வீழ்ச்சியா?

“செயற்பாட்டின் மேடையில் தோன்றிய ஒவ்வொரு ஜாதியும்,
'காவலனும் பரிசுத்தவானும்' நிர்ணயித்த நோக்கத்தை அது
நிறைவேற்றுமோ எனப் பார்க்கப்படும்படியாக, பூமியில் தன்
இடத்தைப் பிடிக்க அனுமதிக்கப்பட்டது. தீர்க்கதரிசனம் உலகத்தின்
மகத்தான சாம்ராஜ்யங்களான—பாபிலோன், மேதோ-பாரசீகம்,
கிரேக்கம், ரோம்—இவற்றின் எழுச்சியையும் வீழ்ச்சியையும்
வரையறுத்துக் காட்டியுள்ளது. இவையொவ்வொன்றுடனும், குறைந்த
வல்லமையுடைய ஜாதிகளுடனிருந்ததுபோலவே, வரலாறு
தன்னைத்தானே மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்த்தியது. ஒவ்வொன்றுக்கும்
சோதனையின் காலம் இருந்தது; ஒவ்வொன்றும் தோல்வியடைந்தது;
அதன் மகிமை மங்கியது; அதன் வல்லமை நீங்கியது; அதன் இடத்தை
மற்றொன்று பிடித்தது....”

“பரிசுத்த வேதத்தின் பக்கங்களில் தெளிவாக
வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஜாதிகளின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும் மூலம்,
வெறும் புறத்தோற்றமுள்ள மற்றும் உலகியலான மகிமை எவ்வளவு
மதிப்பற்றது என்பதை அவர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
பாபிலோன், அதன் சகல வல்லமையுடனும் அதன்
மகத்துவத்துடனும்—அதற்குச் சமமானதை அதன் பின்னர் எங்கள்
உலகம் ஒருபோதும் கண்டதில்லை—அந்நாளின் மக்களுக்குப் மிகவும்
நிலைத்ததும் நீடித்ததுமாகத் தோன்றிய அந்த வல்லமையும்
மகத்துவமும்—எவ்வளவு முழுமையாக மறைந்துபோயிற்று! ‘புல்லின்
பூவைப்போல்’ அது அழிந்துபோயிற்று. தேவனைத் தன்
அஸ்திவாரமாகக் கொள்ளாத அனைத்தும் அவ்வாறே
அழிந்துபோகின்றன. அவருடைய நோக்கத்தோடு பிணைக்கப்படும்
அவருடைய குணத்தை வெளிப்படுத்தியும் இருப்பதே மட்டும்
நிலைத்திருக்கும். அவருடைய சித்தாந்தங்களே எங்கள் உலகம்
அறிந்திருக்கும் ஒரே நிலைவாய்ந்தவைகளாகும்.” Education, 177, 184.

வேதாகம வரலாறே, சாலொமோன் கூ றி யபடி , இல்லையெனில் மக்கள்
அழி வதற்கு க் காரணமாகு ம் தரிசனமாகு ம். வெளிப்படு த்தல் அதி காரம்

ஒன்பதி ல், ஐந்தாம் மற்று ம் பத்தாம் வசனங்களில் "ஐந்து மாதங்கள்" என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளதூற்று ஐம்பது ஆண்டு களை மி ல்லரைட்டு கள் அறிவித்தார்கள்; ஆனால் வெளிப்படுத்தல் ஒன்பதாம் அதி காரத்தி ல் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்டு ள்ள வரலாற்றை அவர்கள் ஆழமாக ஆராயவி ல்லை. பத்தாம் வசனத்தி ல் உள்ள ஐந்து மாதங்களை அவர்கள் சரியாக அடையாளம் கண்டார்கள்; ஆனால் ஐந்தாம் மற்று ம் பத்தாம் வசனங்களில் இரண்டி லு ம் "ஐந்து மாதங்கள்" என்ற சொற்றொடர் இரு ப்பதனால், அது இரு வசனங்களிலு ம் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்டு வேதனையி ன்தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன்மீ து வைக்கப்பட்ட ஒரு வலி யு று த்த மட்டு மே என்று அவர்கள் எண்ணியதாகத் தெரிகி றது . இப்போது எளிதி ல் நிரூ பி க்கப்படு வது என்னவெனில், ஐந்தாம் வசனத்தி ல் "ஐந்து மாதங்கள்" என்று குறிப்பி டப்படு ம்போது , அது கி .பி . 632-ல் மு கம்மது இறந்த தொடங்கி , பைசந்தி ய, அல்லது கி ழக்கு ரோமப் பேரரசி ன் பேரரசி ஐரீனியை அவமதி ப்பு டன் கி .பி . 782-ல் மு டி வடைந்ததூ ற்று ஐம்பது ஆண்டு கள் ஈ ட்டி க்காட்டு கி றது .

பத்தாம் வசனத்தை அவர்கள் மேற்கொண்ட விளக்கம் சரியானதே; அதாவது, ஜூலை 27, 1299 அன்று நிகழ்ந்த நிக்கோமீடியா போரையே, ஜூலை 27, 1449 அன்று கான்ஸ்டாண்டினோப்பிளில் ஆட்சி செய்த கடைசி கான்ஸ்டாண்டின் இழிவுறுத்தப்பட்டதுடன் நிறைவுற்ற நூற்று ஐம்பது ஆண்டுகளின் தொடக்கமாக அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினர். வரியின்மேல் வரி, நூற்று ஐம்பது ஆண்டுகளைக் கொண்ட ஒரு காலப்பகுதி, உலகளாவிய இஸ்லாமை அடையாளப்படுத்துகிறது; அது முதல் ஐயோவாகிய அரேபியாவின் இஸ்லாமாலும், இரண்டாம் ஐயோவாகிய துருக்கியின் இஸ்லாமாலும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. பேரரசரையும் பேரரசியையும் ஒன்றாக இழிவுறுத்திய அந்த இஸ்லாம், உலகளாவிய இஸ்லாம் ஒரு இராஜ்யத்தை வென்றதைக் குறிக்கிறது; அந்த இராஜ்யம், ஐரீனால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் ஒரு ஸ்திரீயையும், கடைசி கான்ஸ்டாண்டினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் ஒரு புருஷனையும் உட்கொள்கிறது.

இரீனையி ன் அவமானத்து டன் மு டி வடையு ம் அந்த நூ ற்று ஐம்பது ஆண்டு களில், அரேபி யாவி ன் இஸ்லாம் பைசாந்தி யத்தி ன் பகு தி யையே பி ரதேசத்தையோ கட்டு ப்பாட்டு க்கு ள் கொண்டு வரு கி றது ; இதனால் இரீனை மி கு ந்த அவமானமான நிலைக்கு தள்ளப்பட்டவளாகி , பி ற கட்டாயப்பறி ப்பு களோடு ம்கூ டமு ன்று ஆண்டு கள் கப்பம் செலு த்த வேண்டி ய கட்டாயத்தி ல் ஆழ்ந்தாள். கடைசி கான்ஸ்டாண்டி னின் அவமானம் நிகழ்ந்தபோது , அது கி ழக்கு ரோமி ன் தலைநகரை மு ற்று கையி ட்டு கவி ழ்த்தலு டன் மு டி வடையு ம் நான்கு ஆண்டு கள் தொடக்கத்தைக் குறித்தது . இவ்வி ரு நிகழ்வு களிலு ம் அது இஸ்லாமே ஆகு ம்—இரீனைக்காக அரேபி ய இஸ்லாம், கடைசி கான்ஸ்டாண்டி னு க்காக து ரு க்கி ய இஸ்லாம். கடைசி நாட்களில், மு தல் மற்று ம் இரண்டாம் ஐயோங்களில் மு ன்வைக்கப்பட்ட அரேபி ய மற்று ம்

து ரு க்கி ய இஸ்லாம் என்ற இரு சாட்சி களால்
 பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு ம் உலகளாவி ய இஸ்லாம், மு தலி ல்
 பி ரதேசத்தையு ம், பி ன்னர் தலைநகரையு ம் கைப்பற்று ம். கி ழக்கு ரோமி
 கான்ஸ்டாண்டி னால் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு ம் கடைசி நாட்களில்
 அரசி யல் அமைப்பு , கி ழக்கு ரோமி ன் இரீனையால்
 பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு ம் கடைசி நாட்களின் சமய அமைப்பு டன்
 கு றி யீ ட்டார்த்தமாக மணமு டி க்கப்பட்டு ள்ளது . மி ரு கத்தி ன் சி லை
 கு றி யீ டு மு தலி ல் ஐக்கி ய அமெரிக்காவி ல் நிகழ்ந்து , பி ன்னர் உலக
 நிகழ்கி றது என்பதைக் கு றி ப்பி டு வதற்காகவே நான் "அரசி யல் மற்றும்
 சமய அமைப்பு " என்ற சொல்லைப் பயன்படு த்து கி றேன். மி ரு கத்தி ன்
 சி லை என்பது கான்ஸ்டாண்டி னு ம் இரீனையு ம் கு றி க்கு ம்
 கு றி யீ ட்டார்த்தமான தி ரு மணமே; அவர்கள் இரு வரு ம் தங்கள்
 பி ரதேசத்தையு ம் தலைநகரையு ம் இஸ்லாமி டம் இழப்பதன் மூ லம்
 அவமானப்படு த்தப்படு கி றார்கள்.

இரு வரலாறுகளையும் ஒன்றோடொன்று ஒத்திசைத்துப் பார்க்கும்போது
 அவர்களின் திருமணம் அடையாளம் காணப்படுகிறது; மேலும், கி.பி.
 313-இல் மிலான் ஆணை அமல்படுத்தப்பட்டபோது, கான்ஸ்டாண்டியா
 மற்றும் லிசினியஸ் ஆகியோருக்கிடையிலான திருமணத்தின் மூலம் அது
 முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டது; அப்பொழுது குறியீட்டுச் சபையான
 ஸ்மிர்னா முடிவுற்று, குறியீட்டுச் சபையான பெர்கமு ஆரம்பமானது.
 பலமான மயக்கத்தைப் பெறுகிறவர்கள் என்று பவுல்
 அடையாளப்படுத்துகிறவர்கள், பாவத்தின் மனிதன்
 வெளிப்படுத்தப்படுவதற்கு முன் நிகழும் விசுவாசவிலகுதலையும்
 உட்கொள்ளும் பவுலின் எச்சரிக்கைச் செய்தியை காண மறுக்கிறார்கள்.
 அந்த விசுவாசவிலகுதல் பெர்கமுவின் வரலாற்றில் நிகழ்கிறது; பாவத்தின்
 மனிதன் கி.பி. 538-இல் வெளிப்படுத்தப்பட்டான்; பின்னர் தியாத்தீரா சபை
 ஆரம்பமானது.

எந்த வழியிலாயினும் யாரும் உங்களை ஏமாற்றாதிருக்கட்டும்;
 ஏனெனில் முதலில் விசுவாசவிலகுதல் வராமல், பாவத்தின்
 மனிதனாகிய, அழிவின் குமாரன் வெளிப்படாமல், அந்த நாள் வராது;
 அவன் தேவன் என்று சொல்லப்படுகிறதெல்லாவற்றிற்கும்,
 ஆரதிக்கப்படுகிறதெல்லாவற்றிற்கும் விரோதமாயிருந்து, தன்னை
 அவற்றையெல்லாம் விட உயர்த்திக்கொள்கிறவன்; இவ்வாறு அவன்
 தேவனைப்போல தேவனுடைய ஆலயத்தில் உட்கார்ந்து, தானே தேவன்
 என்று தன்னைக் காட்டுகிறான். 2 தெசலோனிகேயர் 2:3, 4.

கி ழக்கத்தி ய ரோமி ன் வரலாறு , கி ழக்கத்தி ய ரோமு க்கு ம் மேற்கத்தி
 ரோமு க்கு ம் இடையி லான கு றி யீ ட்டு ப் பொரு ள் கொண்ட உறவி லு
 வெளிப்படு த்தப்பட்டு ள்ள தீ ர்க்கதரிசனச் சத்தி யத்தி ற்கு இரண்டு
 சாட்சி களை வழங்கு கி றது . அந்த உறவி ல், மேற்கத்தி ய ரோம்
 சபையாகவு ம் கி ழக்கத்தி ய ரோம் அரசாகவு ம் இரு க்கி றது . தானியேல்
 இரண்டாம் அதி காரத்தி ல் இரு ம்பு ம் களிமண்ணு மாகச்

சி த்தரிக்கப்பட்டது போல, ரோம் சபையு ம் அரசு ம் இணைந்த கலவையாகு ம்.

இறுதி நாட்களில் உலகமெங்குமுள்ள இஸ்லாம், திருச்சபையும் அரசும் ஒன்றிணைந்த அமைப்பாகச் சித்தரிக்கப்படும் ஒரு அதிகாரத்துக்கு எதிராக எழுந்து, அதன் பிரதேசத்தையும் தலைநகரத்தையும் கைப்பற்றுகிறது என்பதை வலியுறுத்தத்தக்க வகையில் காண முடிவதற்கான ஒரு காரணம், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் ஒன்பதின் பரிசுத்த வரலாற்றிலுள்ள மேலும் இரண்டு சாட்சிகளால் நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. ஒஸ்மான் ஜுலை 27, 1299 அன்று நிகோமேதியாவின் பிரதேசத்தை வென்றான்; பின்னர் அதற்கு இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து, 1301 ஆம் ஆண்டு, நிகேயாவின் பிரதேசத்தையும் வென்றான். அவனுடைய மகன் 1331 ஆம் ஆண்டில் நிகேயாவின் தலைநகரத்தை வென்றான்; அதே மகன், 1337 ஆம் ஆண்டில் முடிவடைந்த நான்கு ஆண்டுக் முற்றுகையின் மூலம் நிகோமேதியாவின் தலைநகரத்தையும் வென்றான். முன்னோடிகள் ஜுலை 27, 1299 என்பதைக் ஒஸ்மானுடன் குறித்து வைத்தார்கள்; ஆனால் அடுத்தப் போரான நிகேயா யுத்தத்தை, ஒட்டோமன் பேரரசை நிறுவுவதற்கான வரலாற்றுச் சார்ந்த இரண்டாவது படியாக ஒருபோதும் கருதவில்லை. ஜுலை 27, 1299 என்பது ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தை அடைய வேண்டிய பல படிகளில் முதலாவது படியாக இருந்தது. துருக்கிய இஸ்லாமின் முதல் இரண்டு படிகள், 1449 இல் முடிவடைந்த ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தின் தொடக்கத்தை அடையாளப்படுத்தின; பின்னர் மீண்டும் 1840 இலும், பின்னர் மீண்டும் 9/11 இலும், அதன் பின்பு மீண்டும் டிசம்பர் 31, 2023 இலும்.

அந்த இரு படிகளுள் முதலாவது, நூற்று ஐம்பது ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தை மட்டும் அல்ல, முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தையும் குறித்தது. அது, உஸ்மான் நிகோமேதியாவின் பிரதேசத்தை கைப்பற்றியதுடன் ஆரம்பித்து, முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் கழித்து, நான்கு ஆண்டுகள் முற்றுகையின் முடிவில் கி.பி. 1337-இல் உஸ்மானின் மகன் நிகோமேதியாவின் தலைநகரைக் கைப்பற்றியபோது முடிவுற்றது. முப்பத்தெட்டு என்ற எண் "எழுந்திருத்தலை" குறிக்கிறது; மேலும், உஸ்மான் அந்தப் பிரதேசத்தை கைப்பற்றிய ஆரம்பப் படி, துருக்கி இஸ்லாம் எழுந்திருப்பதைக் குறித்தது. அந்த முதல் முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளுடைய படியில், "நான்கு ஆண்டுகள்" முற்றுகை முடிவைக் குறிக்கிறது. நூற்று ஐம்பது ஆண்டுகளின் கடைசிப் படியில், அவமானப்படுத்தல் நிகழ்த்தப்படுகிறது; மேலும், நான்கு ஆண்டுகள் கழித்து, கி.பி. 1453-இல் கிழக்கு ரோமின் தலைநகரம் கைப்பற்றப்படுகிறது.

1453-ஆம் ஆண்டி ல் ஒட்டோமான் து ரு க்கி யர் இரு ந்தார்களோ, அல்லது ஒஸ்மானின் மகன் 1337-இல் நிகோமேதி யாவையு ம் 1331-இல் நிகேயாவையு ம் கைப்பற்றி னானோ, இந்த மூ ன்று நிகழ்வு களிலு ம்

ஒவ்வொரு தலைநகர நகரமும் வரலாற்றின் ஏதோ ஒரு கட்டத்தில் கிழக்கு ரோமின் தலைநகரமாகச் சேவையாற்றியிருந்தது. இந்தமூன்று வரிகளில் கிழக்கு ரோமின் வெற்றி கொள்ளப்பட்டு தலைச்சுட்டிக்காட்டுகின்றன. மூன்று வரிகளில் ஒவ்வொன்றுமும், இஸ்லாம்முதலில் அந்தப்பிராந்தியத்தையும் அதன்பின்னர்கிழக்கு ரோமின் தலைநகரத்தையும் வெற்றி கொண்டதைக் குறிப்படுகிறது. இந்தமூன்று தலைநகரங்களில் பெயரும் அந்தப்பிராந்தியத்தின் பெயரே ஆகும். இந்தமூன்று வரிகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்து வமான அல்பாவும் ஒமேகாவுமான வரலாற்றுப்பிரதிநிதி நபர்கள் உள்ளனர். பேரரசரும் பேரரசியும் இருவரும் இஸ்லாமினால் இழிவுறுத்தப்பட்டு வதன்மூலம் ஒரு சபை-அரசு உறவை அடையாளப்படுத்திக்காட்டியபடியே, அந்தத்தீர்க்கதரிசன இழிவுறுத்தப்படுகிறது. பி. 330-இல் மகாகான்ஸ்டான்டைன் ரோமா நகரத்தை விட கான்ஸ்டான்டினோப்பிளைத் தேர்ந்தெடுத்தபோது அவராலும் இழிவுறுத்தப்பட்ட மேற்கத்திய ரோமன் அவர்களுடைய வரிகளை இணைக்கிறது. மேற்கத்திய ரோமினுதியான இழிவுறுத்தல் 476-இல் அதன் கடைசி பேரரசரும் வந்தது; அதன்பின்னர் அது அங்கிருந்து வேகமாகத் தொடர்ந்து வீழ்ச்சியடைந்தது.

கிழக்கு ரோமத்துடன் ஒப்பிடும்போது மேற்கு ரோம் திருச்சபையாக இருந்தது; கிழக்கு அரசாக இருந்தது. ஆரம்பத்தில் 330-ஆம் ஆண்டில் அவமானம், பின்னர் 476-ஆம் ஆண்டில் அவமானம், அதன் பின் 782-ஆம் ஆண்டில், மறுபடியும் 1449-ஆம் ஆண்டில். ஒரு இராச்சியத்தின் பிளவால் தொடங்கிய அவமானத்தின் ஒரு வரிசை; அதன் பின்பு 476-ஆம் ஆண்டில் சக்கரவர்த்தியை, ஆகையால் பேரரசையும், இழந்த அவமானம்; பின்னர் இஸ்லாம் முதலில் 782-ஆம் ஆண்டில் கிழக்கின் பிரதேசத்திற்கும், அதன் பின் 1453-ஆம் ஆண்டில் கிழக்கின் தலைநகரிற்கும் அவமானத்தை கொண்டு வந்தது.

வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்திலுள்ள இஸ்லாம், கிழக்கத்திய ரோமம் மேற்கத்திய ரோமம் ஆகிய இரண்டின் வரிசையையும் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வருகிறது; மேலும் இன்றைய நாளில் இஸ்லாம் உற்பத்தி செய்து வரும் வெளிச்சம், மில்லரைட் முன்னோடிகளுக்குப் இஸ்லாமைப் பற்றிய அஸ்திவார வெளிச்சம் எவ்வாறிருந்ததோ அதனுடன் ஒத்துப்போகிறதாயிருந்தாலும், அதைக் காட்டிலும் மிகத் தொலைவுக்கு விரிகிறது. 2024-இல் "தரிசனத்தை நிலைநிறுத்துகிற உன் ஜனத்தாரின் கொள்ளைக்காரர் யார்" என்பதுடன் தொடங்கிய சோதனைக் காலம், அந்தச் சோதனைக் காலத்தின் ஆல்பாவாயிருந்தது; இப்போது அந்தச் சோதனைக் காலத்தின் முடிவில், வெளிப்படுத்தல் ஒன்பதாம் அதிகாரத்திலுள்ள இஸ்லாம் என்னும் பொருளிலிருந்து வரும் வெளிச்சம், மேற்கத்திய ரோமம் கிழக்கத்திய ரோமம் பற்றிய, இந்நாளைய இந்தக் கடைசி நாட்கள் வரையில் ஒருபோதும் மதிப்பீடு செய்யப்படாத சாட்சிகளைச் சேர்க்கிறது.

தானியேல் 11ஆம் அதி காரத்தி ன் 10 மு தல் 16 வரை உள்ள வசனங்களில் அமைந்து ள்ள வரலாற்று கோட்டு களை, இக்கட்டு ரைகளில் ஏற்கனவே வி வாதி க்கப்பட்ட கோட்டு களோடு இணையு ம் சாட்சி களை வழங்கு வதன் மூ லம், 9 மு தல் 11ஆம் அதி காரங்கள் வரை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்ப இஸ்லாமி ன் தீ ர்க்கதரிசனக் கோட்டு கள் ஒன்றி ணைக்கி ன்றன. ஆனால், இஸ்லாமி ன் எழு ச்சி யை வி ளக்கு ம் தீ ர்க்கதரிசன உரு வகத்தி ன் உட்பகு தி யி ல், மி ல்லரைட் இயக்கத்தி ன் எழு ச்சி யு ம், ஒரு லட்சத்து நாற்பத்து நான்காயி ரம் பேரின் இயக்கத்தி ன் எழு ச்சி யு ம் அடங்கி யு ள்ள வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 9ஆம் அதி காரத்தி ன் காலத் தீ ர்க்கதரிசனங்களின் உட்பகு தி யி ல் உறு தி யாக வைக்கப்பட்டு ள்ள, அதனு டைய ஒரு பகு தி யாகவு ம் இரு க்கு ம் இரண்டு நான்கு ஆண்டு காலப்பகு தி கள், 1840 மு தல் 1844 வரையி லான நான்கு ஆண்டு களு க்கு சாட்சி யாக அமைந்து ள்ளன. 1844இல் தீ ர்க்கதரிசன காலம் இனி இல்லை; ஆகையால், அந்த அடையாளார்த்தமான நான்கு ஆண்டு காலப்பகு தி காலத்தால் அல்ல, அதன் தீ ர்க்கதரிசனத் தன்மைகளால் வரையறு க்கப்படு கி றது . மு தல் நான்கு ஆண்டு காலப்பகு தி , அவன் அந்தப் பி ரதேசத்தை வென்ற மு ப்பத்தெட்டு ஆண்டு கள் கழி த்து , 1337இல் மு ன்னாள் கி ழக்கு ரோமப் பேரரசி ன் தலைநகரமான நிக்கோமேதி யாவை இஸ்லாம் கைப்பற்றி யதைச் சு ட்டி க்காட்டு கி றது . இரண்டாவது நான்கு ஆண்டு காலப்பகு தி , 1449இல் இஸ்லாமால் உண்டாக்கப்பட்ட கி ழக்கு ரோமத்தி ன் அரசி யல் மற்றும் ம் சமய ஆட்சி யாளர்களின் இழி வு று த்தலைச் சு ட்டி க்காட்டு கி றது ; மூ ன்றாவது நான்கு ஆண்டு காலப்பகு தி , தட மகி மையி னால் பூ மி யை ஒளியூ ட்டி ன தூ தன் ஆகஸ்ட் 11, 1840 அன்று இறங்கி யபோது , தேவனு டைய வல்லமையி ன் மகி மையான வெளிப்பாட்டைச் சு ட்டி க்காட்டு கி றது .

முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதரின் மில்லரைட் வரலாறு, ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரம் பேரின் முத்திரையிடப்படுதலின் காலத்தில் மூன்றாம் தூதரின் வரலாற்றுடன் ஒத்திசைகிறது. அந்த இறுதி முத்திரையிடும் பணி பாவத்தை அழித்தொழித்தலாகும்; அது தெய்வீகத்தையும் மனிதத்துவத்தையும் இணைக்கும் செயற்பாடாகும்; மேலும் அது இஸ்லாமால் கொண்டுவரப்படும் ஒரு போர்க்காலத்தின் நடுவில் நடைபெறுகிறது.

அவன் அதலபாதாளுக்கு ழி யைத்தி றந்தான்; அப்பொழு து அந்தக் கு ழி யி லி ரு ந்து ஒரு பெரிய உலையி ன் பு கையைப்போல பு கை எழு அந்தக் கு ழி யி ன் பு கையி னால் சூ ரியனு ம் ஆகாயமு ம் இரு ளடைந்த அந்தப் பு கையி லி ரு ந்து வெட்டு க்கி ளிகள் பூ மி யி ன்மேல் வெளியே வந்தன; பூ மி யி லு ள்ள தேள்களு க்கு இரு க்கி ற வல்லமையைப்போல அவைகளு க்கு ம் வல்லமை கொடு க்கப்பட்டது . மேலு ம், பூ மி யி ன் பு ல்லையு ம் எந்தப் பசு மையான பொரு ளையு ம் எந்த மரத்தையு ம் சேதப்படு த்தக்கூ டாது ; ஆனால் தங்கள் நெற்றி களில் தேவனு டைய மு த்தி ரையி ல்லாத மனு ஷரையே மட்டு ம் வேதனைப்படு த்த வேண்டு ம்

என்று அவைகளு க்கு க்கட்டளையி டப்பட்டது .வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 9:2-4.

ஒவ்வொரு தீர்க்கதரிசனத்தினதும் பரிபூரண நிறைவேற்றம் கடைசி நாட்களிலேயே உள்ளது; ஆகையால், இந்தப் பகுதி ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்து நான்காயிரம் பேரின் முத்திரையிடப்படுதலை அடையாளப்படுத்துகிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் ஒன்பதாம் அதிகாரத்தில் இஸ்லாம் பற்றிய தீர்க்கதரிசனம், இஸ்லாம் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஆகஸ்ட் 11, 1840 அன்று உச்சத்தை அடைந்த வரலாற்றில், அந்த தரிசனத்தை நிறுவும் வல்லமையின் மிகவும் முழுமையான எடுத்துக்காட்டை ஒன்றிணைத்து வெளிக்கொணரும் வரலாற்றுச் சாவியை வழங்குகிறது. அந்த நிலையிலிருந்து வெளிப்படுத்தின விசேஷம் ஒன்பதாம் அதிகாரத்தின் சாட்சி பத்தாம் அதிகாரத்திற்கும் முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் வரலாற்றிற்கும் விரிந்தது. பின்னர் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில், மூன்றாம் ஐயோ ஞாயிறு சட்டத்தின் போது திடீரென வருகிறது; அதுவே மூன்றாம் தூதரின் உரத்தக் கூக்குரல் ஆரம்பமாகும் காலமாகும். ஒன்பதாம் அதிகாரம், தானியேலும் வெளிப்படுத்தின விசேஷமும் முன்வைக்கும் ராஜ்யங்களின் எழுச்சியையும் வீழ்ச்சியையும் ஒழுங்குபடுத்துவதில் இஸ்லாமின் திறவுகோலாக இருக்கிறது. பத்தாம் மற்றும் பதினொன்றாம் அதிகாரங்கள், ஞானமுள்ள ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்து நான்காயிரம் கன்னியரின் அனுபவத்தை அடையாளப்படுத்துகின்றன. ஒன்பதாம் அதிகாரம் வெளிப்புற தரிசனத்தை நிறுவும் அடையாளத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது; பத்தாம் மற்றும் பதினொன்றாம் அதிகாரங்கள், ஆட்டுக்குட்டியைப் பின்தொடர்ந்து மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் செல்வதுடன் தொடர்புடைய உள்தரிசனத்தை அடையாளப்படுத்துகின்றன.

வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் பத்தாம் அதி காரம், தி றந்த சி றி ய பு த்தகத்து டன் இறங்கி வரு ம் வல்லமையு ள்ள தூ தராகி யகி றி ஸ்து ஆரம்பி க்கி றது . அந்த நிகழ்வு , மு ந்நூ ற்று தொண்ணூ ற்று ஒன்று ஆண்டு களு ம்பதி னைந்து நாட்களு ம் எனக் கு றி ப்பி டு ம் வெளிப்படு வி சேஷம் ஒன்பதாம் அதி காரத் தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் நிறைவி ல், கி .பி . 1840 ஆகஸ்ட் 11 அன்று நிறைவேறி யது . வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் பத்து , யோவானின் வயி ற்றி ல் அந்தச் செய்தி கசப்பாயி ற்று எனு ம் 1844 அக்டோபர் 22 வரை தொடரு ம் வரலாற்றை அடையாளப்படு த்து கி றது . 1840 மு தல் 1844 வரையி லான அந்த நான்கு ஆண்டு கள், மு தல் தூ தரின் வரு கையால் ஆரம்பி த்து , மூ ன்றாம் தூ தரின் வரு கையால் மு டி வடைகி ன்றன. 1840 ஆகஸ்ட் 11 இன் நிறைவேற்றத்தி ற்கு ப்பி ன்வந்த அந்த நான்கு ஆண்டு கள், மு ந்நூ ற்று தொண்ணூ ற்று ஒன்று ஆண்டு பதி னைந்து நாட்களு ம் ஆரம்பி க்கு ம் இடத்தி ல், 1449 ஜூ லை 27 மு தல் 1 வரையி லான நான்கு ஆண்டு களால் மு ன்மாதிரியாகச் சு ட்டி க்காட்டப்பட்டன. அந்த இரு நான்கு ஆண்டு காலங்களு ம், 1333 மு தல்

1337 வரையி லான நிக்கோமீ தி யாவி ன்மு ற்று கையி ன்நான்கு ஆண்டு களோடு ஒத்தி சைகி ன்றன. கு றி யீ ட்டு ரீதி யாக, கி ழக்கு இஸ்லாமி னால்மு ன்று மு றைகைப்பற்றப்பட்டது . மு தலி ல் 1331 ஆம் ஆண்டி ல் நிக்கோயாவி ன்மு ற்று கையி ல், பி ன்னர் 1337 ஆம் ஆண்டி ல் நிக்கோமீ தி யாவி ன்நான்கு ஆண்டு மு ற்று கையி ல், அதன் பி ன்பு 1 ஆண்டி ல் கான்ஸ்டாண்டி னோப்பி ளின்மு ற்று கையி ல்.

டயோக்ளீஷியன் கி.பி. 393-ஆம் ஆண்டு ரோமத்தை சட்டரீதியாகக் கிழக்காகவும் மேற்காகவும் பிரித்தான்; கான்ஸ்டன்டைன் கி.பி. 330-ஆம் ஆண்டு தீர்க்கதரிசனரீதியாக ரோமத்தை கிழக்காகவும் மேற்காகவும் பிரித்தான். கி.பி. 395-ஆம் ஆண்டில், பேரரசர் தியோடோசியஸ் முதல் மரணமடைந்தபோது, அவர் கிழக்கும் மேற்கும் தன் இரு குமாரர்களுக்குச் சுதந்தரமாக விட்டுச்சென்றதனால், பேரரசு முறையாகவும் நிரந்தரமாகவும் பிரிக்கப்பட்டது. "பெரும் பிளவு" எனப்படும் நிகழ்வில் கத்தோலிக்க திருச்சபை கி.பி. 1054-ஆம் ஆண்டில் கிழக்காகவும் மேற்காகவும் பிரிந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து வந்த வீழ்ச்சியைப்போலவே, அந்தப் பிரிவும் படிப்படியாக நிகழ்ந்தது. அந்தப் பிரிவு இன்றளவும் நீடிக்கிறது. அந்தத் தேதியிலிருந்து ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குள், ரோமத்தில் இருந்த மேற்கத்திய திருச்சபை இஸ்லாமுக்கு எதிராக சுமார் இருநூறு ஆண்டுகள் நீண்ட சிலுவைப் போர்களைத் தொடங்கியது. மேற்கத்திய ரோம் கி.பி. 476-ஆம் ஆண்டு தனது கடைசி பேரரசரை இழந்தபோது வீழ்ந்தது. கிழக்கத்திய ரோம் கி.பி. 1453-ஆம் ஆண்டு வீழ்ந்தது. பாப்பரசராட்சி ரோம் கி.பி. 1798-ஆம் ஆண்டு வீழ்ந்தது. புறமத ரோம் கி.பி. 393, 330, மற்றும் 395-ஆம் ஆண்டுகளில் கிழக்காகவும் மேற்காகவும் பிரிந்தது. பாப்பரசராட்சி ரோம் கி.பி. 1054-ஆம் ஆண்டில் கிழக்காகவும் மேற்காகவும் பிரிந்தது. தேவனுடைய வார்த்தையை ஆராயும் படிப்பில் ராஜ்யங்களின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும் முதன்மையான குறிப்பு முனையாக இருப்பதாக சகோதரி வைட் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

வெளிப்படு த்தல் பு த்தகத்தி ன் ஒன்பதாம் அதி காரத்தி லி ரு ந்து வரலாற்ற வெளிச்சத்தி ற்கு க் கொண்டு வரப்படு ம் ராஜ்யங்கள், தரிசனத்தை நிலைநிறு த்து வது ரோம்தான் என்ற வாதத்தை வலு ப்படு த்து கி ன்றன. இஸ்லாம் மற்றும் ம்நூ ற்று நாற்பத்தி நான்காயி ரம் பேர் ஆகி யோரு க்கி டையி லான தீ ர்க்கதரிசனத் தொடர்பு , கழு தையி ன் மே ஏறி ஒரு சலேமு க்கு ள்கி றி ஸ்து பி ரவேசி த்ததி னால்மு ன்னு ரு காட்டப்பட்ட நடு ராத்தி ரிக் க்கு ரலி ன் செய்தி , மு தல் ஐயோவி ன் கால ஆரம்பி த்து , தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் இரண்டாம் பகு தி யி ல் இரண்டாம் ஐயோவி ல் தொடர்ந்து , அதே தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் நிறைவேற்றத்தோடு மு தல் மற்றும் ம் இரண்டாம் தூ தரின் மி ல்லரைட்டு இயக்கம் தொடங்கி ய நான்கு ஆண்டு வரலாற்றி ல் தன் நிறைவேற்றத்தை அடைந்த ஒரு காலத் தீ ர்க்கதரிசனத்தி னால் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி றது என்பதற் சாட்சி யாக உள்ளது . அந்தத் தீ ர்க்கதரிசனம், இஸ்லாமி ன் எழு ச்சி யைக் கு றி க்கு ம் "மு ப்பத்தெட்டு மற்றும் ம் இரண்டு ஆண்டு " (1299 மற்றும் ம் 130

அடையாளத்தோடு ஆரம்பித்து, மில்லரைட்டுகளின் எழுச்சியைக் குறிக்கும் "முப்பத்தெட்டு மற்றும் இரண்டு ஆண்டு" (1838 மற்றும் 1840) அடையாளத்தோடு முடிவற்றது.

1844 ஆம் ஆண்டில், 1333 முதல் 1337 வரையிலான முற்றுகையாலும், 1449 முதல் 1453 ஆம் ஆண்டின் முற்றுகை வரையிலும் முன்னுருவாக்கப்பட்டிருந்த மில்லரைட்டுகளின் நான்கு ஆண்டு காலத்தின் முடிவில், தீர்க்கதரிசன காலம் இனி பயன்படுத்தப்பட வேண்டியதில்லை. ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநாலாயிரம் பேரின் கொடி உயர்த்தப்படுதல், இஸ்லாம் உயர்த்தப்படுகிற இடத்திலுள்ள தீர்க்கதரிசனத்தோடு நேரடியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

யூதாவே, உன் சகோதரர் உன்னைப் புகழ்வார்கள்; உன் கை உன் சத்துருக்களின் கழுத்தின்மேல் இருக்கும்; உன் தகப்பனின் பிள்ளைகள் உன் முன்னிலையில் வணங்குவார்கள். யூதா சிங்கக்குட்டி; இரையிலிருந்து, என் மகனே, நீ மேலேறிவந்தாய்; அவன் குனிந்து படுத்தான்; சிங்கம்போலும் முதிர்ந்த சிங்கம்போலும் தாழ்ந்து கிடந்தான்; அவனை யார் எழுப்புவார்? ஷீலோ வரும் வரைக்கும் ராஜதண்டம் யூதாவைவிட்டு நீங்காது; அவன் கால்களுக்கிடையிலிருந்து நியாயப்பிரமாணம் கொடுப்போனும் நீங்காது; ஜனங்களின் கூடுகை அவரிடத்தில் இருக்கும். தன் கழுதைக்குட்டியைத் திராட்சச்செடியினிடத்திலும், தன் கழுதையின் கன்றைத் தேர்ந்த திராட்சச்செடியினிடத்திலும் கட்டி, அவன் தன் உடைகளைத் திராட்சரசத்தில் கழுவினான், தன் வஸ்திரங்களைத் திராட்சைப்பழங்களின் இரத்தத்தில் கழுவினான். அவன் கண்கள் திராட்சரசத்தினால் சிவந்தவைகளாயிருக்கும், அவன் பற்கள் பாலினால் வெண்மையானவைகளாயிருக்கும். ஆதியாகமம் 49:8-12.

நூற்று நாற்பத்து நான்கு ஆயிரம் பேர் கிறிஸ்துவின் குணாதிசயத்தைப் பூரணமாகப் பிரதிபலிக்கிறார்கள்; மேலும் கிறிஸ்து, பிற உருவகப் பிரதிநிதித்துவங்களின் மத்தியில், "தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட திராட்சைக்கொடி" ஆவார். ஆகமம் 16:12-இல் இஷ்மாயேல் ஒரு "காட்டுமனிதன்" என்று அடையாளப்படுத்தப்படுகிறான்.

அவன் ஒரு காட்டு மனிதனாக இருப்பான்; அவன் கை எல்லா மனுஷருக்கும் விரோதமாகவும், எல்லா மனுஷரின் கை அவனுக்கு விரோதமாகவும் இருக்கும்; மேலும் அவன் தன் சகோதரர் யாவரின் முன்னிலையிலும் வாசம்பண்ணுவான்.

"காட்டு" என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்ட சொல், அரபி யக் காட்டுக் கழுதையைக் குறிக்கிறது. கடைசி நாட்களில் கிறிஸ்து வின்பி ரு அரபி யக் காட்டுக் கழுதையி ன் செய்தி யி ன்மேல் சவாரி செய்கிறார்கள்—கிறிஸ்து ஒரு சலேமுக்குள் பி ரவேசி த்தபோது ஏறி கழுதை, பிலேயாம் அதை மூன்றாவது முறையாக அடித்தபின் இறுதி பேசிய அதே கழுதை. 1840-ஆம் ஆண்டில் முதல்தா தனுடைய செய்தியை

வல்லமையு ட்டி ய அந்தச் செய்தி , இயக்கத்தை வல்லமையு ட்டி ய செய்தி அமைந்தி ரு ந்த அதே தீ ர்க்கதரிசன வரலாற்றி லேயே காணப்பட்ட, தொடர்பு டையது ம்மு க்கி யமானது மான ஒரு நூ ற்று ஐம்பது ஆண்டு தீ ர்க்கதரிசனத்தை அறி ந்தி ரு க்கவி ல்லை. 1840 மு தல் 1844 வரையி லான வரலாற்றை மு ன்மதி ரியாகக் காட்டி ய அதே காலத் தீ ர்க்கதரிசனத்தி லு ள்ள இரண்டு நான்கு ஆண்டு காலப்பகு தி களையு அவர்கள் காணவி ல்லை. யூ தா கோத்தி ரத்தி ன் சி ங்கம் இப்போது "பழைய பாதைகள்" இலி ரு ந்து இதற்கு மு ன்பு எப்போது ம் காணப்படாத ஒளியைத் தி றந்து காட்டு கி றது ; 2023 டி சம்பர் 31 மு தல்தி றந்து காட்டப்பட்டு வ அந்த ஒளியோடு இசைந்தி ரு க்கு ம் ஒளியே அது . நாஷ்வி லைத் தாக்கு வது இஸ்லாம்தானா என்ற எந்த ஐயப்பாடையு ம் அது நீக்கு கி றது . அந்த ஒளி ரோமி ன் அடையாளத்தை வெளிச்சப்படு த்து கி றது ; இதனால், 2024-இல் "உன் ஜனத்தி ன் கொள்ளைக்காரர்" பற்றி ய ஆல்பா சர்ச்சைக்கு ஒரு ஒமேகா அறி க்கையாக அது மாறு கி றது ; மேலு ம், மி ல்லரைட் வரலாற்றி அதே அடையாளத்தைப் பற்றி ய வாதத்தி ற்கு ம் அது ஒமேகா அடையாளமாக இரு க்கி றது . வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் ஒன்பதி ல் உள்ள காலத் தீ ர்க்கதரிசனங்களின் இஸ்லாம், ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தி நாலாயி ரம் பேரின் மு த்தி ரைக்காலத்தி ன் உள்வரலாற்றி ன்போது வெளிப்பு றச் செய்தி யாக இரு ப்பதை அது அடையாளப்படு த்து கி றது . ந சி ல காலமாக இந்த உண்மையை போதி த்து வந்தி ரு க்கி றோம்; ஆனால் இப்போது வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் ஒன்பதி ல் தொடங்கி வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் பதி னொன்றி ல் மு டி வடையு ம் ஒரே கோட்டி ன்மேல் அதை நிரூ பி க்கமு டி கி றது . 1840 மு தல் 1844 வரையி ல நிறைவேறி ய இஸ்லாமி ன் காலத் தீ ர்க்கதரிசனத்து டன் இணைக்கப்பட்ட மூ ன்றாவது நான்கு ஆண்டு காலப்பகு தி , ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தி நாலாயி ரம் பேரின் மு த்தி ரைக்காலத்தை வி ளக்கு கி றது . வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் பதி னொன்றி ன் மகாபூ கம்பத்தி னால், ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தி நாலாயி ரம் பேர் ஒரு கொடி யாக உயர்த்தப்படு கி றார்கள்.

எசேக்கியேல் முப்பத்தேழாம் அதிகாரத்தில், தேவனுடைய ஜனங்கள் ஒரு படையாக எழுப்பப்படுதல் என்பது ஆதாமின் படைப்பில் முன்னுருவாகக் காட்டப்பட்டிருந்த இரு-படிநிலைச் செயற்பாடாகும். முதலில் ஆதாம் களிமண்ணினால் உருவாக்கப்பட்டான்; பின்னர் கிறிஸ்து அவனுள் ஜீவசுவாசத்தை ஊதினார். எசேக்கியேலில், முதல் தீர்க்கதரிசனம் சடலங்களை உருவாக்குகிறது; ஆனால் அவை இன்னும் மரித்தவைகளாகவே இருக்கின்றன. பின்னர் நான்கு காற்றுகள் அந்தச் சடலங்களின் மேல் ஊதப்படுகின்றன; அவை வல்லமையுள்ள ஒரு படையாக எழுந்து நிற்கின்றன. முப்பத்தேட்டு மற்றும் நாற்பது என்ற எண்கள் அந்த இரு படிநிலைகளைக் குறிக்கின்றன.

அடுத்த கட்டுரையில் இவ்விஷயங்களை நாம் தொடர்ந்து காண்போம்.

இதற்கு ப்பி ன்பு யூ தர்களின் ஒரு பண்டி கைவந்தது ; அப்பொழு து இஃ
 ஒரு சலேழு க்கு ப்போனார். ஒரு சலேமி ல் ஆட்டு வாசலரு கே எபி ரெய
 மொழி யி ல் பெதஸ்தா என்று அழைக்கப்படு ம் ஒரு கு ளம் இரு ந்தது ;
 அதற்கு ஐந்து மண்டபங்கள் இரு ந்தன. அவற்றி ல் கு ரு டர்,
 நடக்கமு டி யாதவர், உலர்ந்த உறு ப்பு களையு டையவர் ஆகி ய
 பலவி தமான பலவீ னமு ற்ற மக்கள் தி ரளாய் படு த்தி ரு ந்து , தண்ணீர்
 கலங்கு தலைக் காத்து க்கொண்டி ரு ந்தார்கள். ஏனெனில் ஒரு கு றி ப்பி ப்
 காலத்தி ல் ஒரு தூ தன் கு ளத்தி ற்கு ள் இறங்கி , தண்ணீரைக் கலக்கு வா
 அப்பொழு து தண்ணீர் கலங்கி யபி ன்பு மு தலி ல் அதற்கு ள்
 இறங்கு கி றவன், அவனு க்கு எத்தகைய நோய் இரு ந்தாலு ம்,
 சு கமடைவான். அங்கே மு ப்பத்தெட்டு ஆண்டு களாக நோயு ற்றி ரு ந்த
 ஒரு மனிதன் இரு ந்தான். இயேசு அவன் படு த்தி ரு க்கி றதைக் கண்டு ,
 அவன் இந்நிலையி லே நெடு ங்காலமாய் இரு ந்ததை அறி ந்து , அவனிடம்:
 "நீசு கமடையவி ரு ம்பு கி றாயா?" என்று கேட்டார். அந்த
 பலவீ னமு ற்றவன் அவரு க்கு ப்பதி லாக: "ஆண்டவரே, தண்ணீர்
 கலங்கு ம்போது என்னைக் கு ளத்தி ற்கு ள் இறக்கி வி ட ஒரு வரு ம்
 எனக்கி ல்லை; நான் போகு ம்மு ன்பே வேறொரு வன் எனக்கு மு ன்பாக
 இறங்கி வி டு கி றான்" என்றான். இயேசு அவனிடம்: "எழு ந்தி ரு , உன்
 படு க்கையை எடு த்து க்கொண்டு நட" என்றார். உடனே அந்த மனிதன்
 சு கமடைந்து , தன் படு க்கையை எடு த்து க்கொண்டு நடந்தான்; அந்நாள்
 ஓய்வு நாளாயி ரு ந்தது . யோவான் 5:1-9.

"இப்போது எழுந்து, சேரேத் ஆற்றைக் கடந்து செல்லுங்கள்" என்று நான்
 சொன்னேன். ஆகையால் நாங்கள் சேரேத் ஆற்றைக் கடந்தோம்.
 காதேஸ்பர்நேயாவிலிருந்து புறப்பட்டு, சேரேத் ஆற்றைக்
 கடந்துவந்தவரை இருந்த காலம் முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள்; கர்த்தர்
 அவர்களுக்கு சத்தியம்பண்ணியபடியே, போருக்கு ஏற்ற அந்தத்
 தலைமுறையினர் எல்லாரும் படைத்தளத்தின் நடுவிலிருந்து அழிந்து
 தீரும்வரை அப்படியே இருந்தது. உபாகமம் 2:13, 14.